

"het huishouden en spinnen"

Er bestaan twee soorten huisvrouwen, goede en slechte. Over de goede ga ik niet praten. Ik behoor tot de slechte. Er zijn twee soorten slechte huisvrouwen. Zij die beter kunnen en zij die het echt niet kunnen. Ik heb vast tot de eerste van deze twee groepen behoord, maar ben door omstandigheden ingetreden tot de laatste. Daar zijn weer twee soorten in: zij die zich erbij neerleggen en zij die zich schuldig voelen. Wie mij ook maar een beetje kent, weet dat ik tot de laatste behoor. Ik ben een levend schuldgevoel. Dat dit vaak overdreven is (dat schuldgevoel) mag duidelijk zijn.

Ik ben reuze bang voor spinnen. Die angst is evenredig met de harigheid van de poten, de grootte van de spin en de snelheid van voortbewegen.

Mijn man is ook bang voor spinnen. Hij wil dan ook niet aan een andere oplossing dan opzuigen. Ik voel me daar niet prettig bij.

Op een dag was ik alleen thuis. Er liep een tamelijk grote spin rond en ik dacht: Even flink zijn, doekje pakken en buiten brengen. Aldus gedacht, maar dat ging anders. Die engerd ontsnapte en liep met zijn harige poten zo mijn oksel in.

Een andere keer had ik in dat vreselijke blaadje met allerlei "handige" dingen met een beschrijving in semi-humoristisch Steenkolen-Nederlands de oplossing voor het spinnenprobleem gezien. Een zuiger, waarmee je de spin opzoog zonder hem/haar te beschadigen, waarna je hem buiten weer vrij kon laten. Dat apparaat heb ik natuurlijk fluks aangeschaft. Bij de eerste poging bracht het ding een enorm geratel voort, maar de spin voelde niets. Hij zwaaide evenen liep toen mijn leven uit.

© mei 2010, Alida, BasicPublishing.nl